இனிமையான குழந்தைகளே! இந்த சரீரத்தின் உணர்வை மறந்து கொண்டே செல்லுங்கள். அசரீரி ஆவதற்கான முயற்சி செய்யுங்கள். ஏனென்றால் இப்போது வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

கேள்வி : ஆஸ்திகக் (ஆஸ்திக்குரிய) குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் எந்த ஒரு வார்த்தை சொல்ல முடியும்?

பதில் : பகவான் நம்முடைய தந்தை-இதை ஆஸ்திகக் குழந்தைகள் தான் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால் அவர்களுக்குத் தான் தந்தையின் அறிமுகம் உள்ளது. நாஸ்திகர்களோ அறிந்து கொள்ளவே இல்லை. ஆஸ்திக் குழந்தைகள் தான் சொல்வார்கள்-எனக்கோ ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது.

கேள்வி : தீவிரப் புருஷார்த்தி ஆவதற்கு எந்த ஒரு ஸ்திதி (மனநிலை) வேண்டும்?

பதில் : சாட்சி என்ற ஸ்திதி.. சாட்சியாக இருந்து ஒவ்வொருவரின் பாகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டே இருங்கள்.

பாடல் : இறந்தாலும் உன் மடியில்......

ஓம் சாந்தி. இதை யார் சொன்னார்கள்? தந்தை முன் அமர்ந்திருக்கின்ற ஜீவாத்மாக்கள் சொன்னார்கள். இங்கே ஆத்மாக்கள் அமர்ந்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஜீவாத்மாக்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பாபா புரிய வைத்துள்ளார், ஆத்மா தான் சரீரத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்கிறது. இதற்கு ஆத்ம அபிமானி நிலை எனப்படும். தேகத்தில் இருப்பவர் தனது பரமபிதா பரமாத்மாவிடம் சொல்கிறார், நான் ஆத்மா உங்களுடைய கழுத்துக்கு மாலையாவேன், அதாவது நான் இந்த சரீரத்தை விட்டு உங்களிடம் வந்து விடுவேன். பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார், எப்படி மனித வம்சாவளியின் மரம் உள்ளது. பிரம்மா சரஸ்வதி, ஆதாம் ஏவாள் முதலானோர் அதனுடைய வம்சாவளி ஆகின்றனர். அதுபோல் நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள், மூலவதனத்திலும் வம்சாவளியின் கிளைகள் உள்ளன. முதல்-முதலில் சிவன். ஆத்மாக் களாகிய நீங்கள் என்னுடைய கழுத்துக்கு மாலையாக எப்படி ஆவீர்கள்? என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம். எவ்வளவு ஒருவர் என்னை நினைவு செய்கிறாரோ, அவ்வளவு வேகமாக ஓடி முன்னேறிச் செல்வார். என்னிடம் மிகுந்த அன்பு உள்ளது. என்னிடம் வராமல் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் ஆத்மாவுக்கு இந்த சரீரத்துடன் இருக்கும் போது சுகம் கிடையாது, துக்கமே! இப்போது பகவானோ நிராகார். ஆத்மாக்களை நிராகார் எனச் சொல்லவும் செய்கின்றனர். அந்தப் பரமபிதா பரமாத்மா தான் சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடை பற்றி அறிந்தவர், திரிகாலதரிசியானவர். வேறு எந்த ஒரு மனிதரும் எவ்வளவு பெரிய பண்டிதராகவோ, வேத-சாஸ்திரங்கள் படித்தவராகவோ ,இருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு இந்த சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடை பற்றிய ஞானம் கிடையாது. நாஸ்திகராக இருக்கும் காரணத்தால் திரிகாலதரிசியாக இருக்க முடியாது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது ஆஸ்திகர்கள். பாபா உங்களுக்கு அறிமுகம் தந்துள்ளார். அதனால் நீங்கள் பாபா எனச் சொல்வதற்கு உரிமையுள்ளவர்கள். அவர்களோ பரமாத்மா சர்வவியாபி எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். பிறகு இதனால் என்ன கிடைத்தது? எதுவும் இல்லை. பாபாவோ ஞானக்கடல். அவரோ நான் சர்வவியாபி எனச் சொல்வதில்லை. அப்படியானால் அனைவரும் தந்தையராக ஆகிவிடுவர். பித்ருத்துவம் எனச் சொல்லப்படுகிறதா என்ன? ஒரு தந்தையின் குழந்தைகள். அவரைப் பிரபு, ஈஸ்வர் எனவும் சொல்கின்றனர். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரைப் படைப்பவர். திரிமூர்த்தி பிரம்மா எனச்சொல்வது தவறாகும். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கருக்கும் கூடத் தந்தை அந்த சிவன் ஆவார். அவர் பிரம்மாவைத் தத்தெடுத்துள்ளார். நீங்களும் அறிவீர்கள், பிரம்மாவின் வாயின் மூலம் பரமபிதா பரமாத்மா சிவனால் நாம் திரிகாலதரிசி அல்லது சுயதரிசனச் சக்கரதாரி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். சுயத்தின் அதாவது ஆத்மாவின் ஞானம். ஆத்மாவுக்குத் தான் சுயராஜ்யம் கிடைக்கின்றது. ஆத்மா அழியாதது. சரீரம் அழியக் கூடியது. ஆத்மா தான் நல்ல அல்லது கெட்ட சம்ஸ்காரங்கள் அனைத்தையும் தாரணை செய் கின்றது. நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் ஆத்மாக்கள் இப்போது தமோபிரதானமாக இருக்கிறோம். சொல்லவும் படுகின்றது, பதீத் ஆத்மா மற்றும் பாவன ஆத்மா என்று. சரீரத்தின் பெயர் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. புண்ணிய ஆத்மா, மகான் ஆத்மா. ஆத்மாவுக்குத் தான் மகிமை செய்யப்படுகின்றது. ஆத்மா, பரமபிதா பரமாத்மாவிடம் அமர்ந்து கேட்கின்றது. உலகத்தில் யாருக்கும் தெரியாது-தந்தை இதுபோல் அமர்ந்து குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்கள், நாம் தந்தை யுடையவர்களாக ஆகியிருக்கிறோம்.

தந்தையிடமிருந்து நாம் ஆஸ்தி பெற வேண்டும். மற்றவர்களோடு நமக்கு எந்த வேலையும் கிடையாது. ஆத்மா சொல்கின்றது, எனக்கோ ஒரு சிவபாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது. மாணவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள், எனக்கோ ஓர் ஆசிரியர் மட்டுமே!....... உங்களுக்கு ஒரே தந்தை, ஆசிரியர். அவர் பதீதபாவன் தந்தை. அனைத்து ஆத்மாக்களின் தொடர்பு அந்தத் தந்தை, ஆசிரியரோடு தான். பிராமணி தான் படிப்பிக் கின்றார். ஆனால் அவரும் கூட தந்தையாகிய என்னிடம் தான் படித்துள்ளார். பாபா சொல்கிறார், நீங்கள் என்னை நினைவு செய்யுங்கள், பிராமணியை அல்ல. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையை அறிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். இப்போது நீங்கள் ஆஸ்திகராக ஆகியிருக்கிறீர்கள். யார் அறிந்து கொள்ள வில்லையோ, அவர்கள் நாஸ்திகர்கள், அனாதைகள். தந்தையின் பெயர், வடிவம், தேசம், காலம் என்ன? எதையும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அவருக்கு எந்த ஒரு பெயரோ வடிவமோ கிடையாது எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், நிச்சயமாக அவரது பெயர் சிவன். அவர் தன்னுடையதென சரீரம் எதையும் தாரணை செய்வதில்லை. அதனால் அவரது பெயர் ஒருபோதும் மாறாது. நீங்கள் அறிவீர்கள், நம்முடைய 84 பிறவிகளின் பெயர்-வடிவங்கள் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அவருடைய பெயரோ சிவன் என்பது தான். எப்படி ஆத்மாவின் வடிவமோ அதுபோல் தான் பரமாத்மாவின் வடிவமும் உள்ளது. பரமாத்மா ஒன்றும் அகண்ட ஜோதி-மிகப்பெரிய உருவம் என்பதில்லை. பாபா சொல்கிறார், எப்படி ஆத்மா நட்சத்திரம் போல் இருக்கிறதோ, அதுபோல் நானும் இருக்கிறேன். ஆனால் என்னிடம் ஞானம் உள்ளது, அதனால் எனக்கு மகிமை உள்ளது. சத்-சித்-ஆனந்த சொரூபம், ஞானக்கடலாக இருக்கிறார். சைதன்யமாக இருக்கிறார், அதனால் தான் ஞானம் சொல்கிறார். அவர் சைதன்ய விதை வடிவம். அந்த ஜட விதையோ எதையும் சொல்ல இயலாது. மனிதர்கள் தான் அறிவார்கள். எப்படி பாபாவின் புத்தியில் முழு மனித சிருஷ்டியின் மரம் உள்ளது, அதுபோல் உங்களுடைய புத்தியில் உள்ளது. எத்தனை விதமாக உள்ளது! ஒருவருடைய தோற்ற அமைப்பு மற்றவருடையது போல் இருக்காது. ஒவ்வொருவருடைய தோற்ற அமைப்பும் வெவ்வேறு. ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய பாகம் உள்ளது. பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், எவ்வளவு பெரிய எல்லையற்ற நாடகம்! எத்தனை விதமான தோற்ற அமைப்புகள் உள்ளன! அனைவரும் இந்த டிராமாவில் நடிகர்கள். இந்த டிராமா அவினாசி எனும் போது எந்த ஒரு நடிகருக்கு பதிலாகவும் வேறொருவர் மாற முடியாது. உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது, நம்முடைய 84 பிறவிகளுக்கு 84 பெயர்கள் வைக்கப்படுகின்றன. இப்போது பெயர்களும் முடிந்து விட்டது என்றால் வர்ணங்களும் முடிந்து போயின. இப்போது மீண்டும் முன்போலவே திரும்பவும் நடைபெறும். அதாவது கீதையின் கதை திரும்பவும் நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. முதல்-முதல் ஸ்ரீமத் (மேலான வழிமுறை) பகவானுடையது எனப்பாடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பகவானை மறந்து விட்டனர். சிவபாபாவுக்கு ஜெயந்தி என்றால் அப்போது கிருஷ்ணருக்கு இருக்கும். தந்தையின் ஜெயந்தியே மறைந்துபோய் குழந்தையின் ஜெயந்தி ஆகிவிடும் என்பதில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது- லட்சுமி-நாராயண் உலகத்தின் மாலிக்காக இருந்தனர். அவர்கள் இந்த ஆஸ்தியை எப்படி அடைந்தனர்? பரமபிதா பரமாத்மாவிடமிருந்து.. பரமபிதா பரமாத்மா தான் இராஜயோகம் கற்றுத் தருகிறார். எப்போது? பாபா சொல்கிறார், நான் கல்ப-கல்பமாக, கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் வருகிறேன். அப்போது அசுர இராஜ்யம் வினாசமாகி, தெய்வீக இராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆகின்றது. யார் ஆஸ்திகர் ஆகியிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு ஆஸ்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக் கிறது. நாஸ்திகர்களுக்கு ஆஸ்தி கிடைக்க முடியாது. பாபா வந்துள்ளார், அனைவரையும் துக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். இப்போது இவர்கள் சுகதாமத்திற்குச் செல்கின்றனர், அப்போது மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் கணக்கு-வழக்கை முடித்துவிட்டுத் திரும்பிச் சென்று விடுகின்றனர். நிராகார் தந்தை அனைத்து ஆத்மாக்களையும் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளார். அழைத்துச் செல்பவர் மகாகாலன், காலனுக்கெல்லாம் காலன் எனப்படுகிறார். காலனுக்கெல்லாம் மேலான காலன் மகாகாலனுக்கும் கோவில் உள்ளது. மகா காலன் சிவன், அல்லது சோமநாத், ருத்ரன் என்று சொல்லலாம். நமக்கு முன்பாக சொல்கிறார், நான் அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கிறேன். அனைவரையும் உடன் அழைத்தச் செல்வேன். பாபா சொல்கிறார், உங்களை இந்த இராவண இராஜ்யத்திலிருந்து விடுவிக்கிறேன். இது இராவண இராஜ்யம். இப்போது இராவண இராஜ்யம் முடிவுக்கு வந்து இராமராஜ்யம் வர வேண்டும். இராமராஜ்யத்தை அனைவருமே விரும்புகின்றனர் இல்லையா? ஆகவே நிச்சயமாக இராவண இராஜ்யம் வினாசமாகும்.

பாபா புரிய வைக்கிறார், இப்போது இந்தப் பழைய உலகமே முடிந்தாக வேண்டும். ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தை முற்றிலும் மறந்து விட்டனர். இது அதே கீதையின் கதை நடைபெற்றுக்

கொண்டிருக்கிறது. யாதவர் கௌரவரும் நிச்சயமாக இருக்கின்றனர். யாதவர் அதே ஐரோப்பிய வாசிகள்.

ஏவுகணைகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள். இதுவும் எழுதப்பட்டுள்ளது-சர்வதேச யுத்தத்தில் அனைவரும் அழிந்து போவார்கள். எவருமே தங்களின் ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தை அறிந்திருக்கவில்லை. தர்மமே சக்தி (ரிலிஜியன் இஸ் மைட்) என்று பாடவும் படுகின்றது. தர்மம் சார்ந்த மனிதர்கள் நல்லவர்கள் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றனர். அதர்மவாதிகள் கெட்டவர்கள் எனப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அறிவீர்கள், பாரதம் தர்மத்தின் தேசமாக இருந்தது. ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருந்தது. இப்போது பாரதம் அதர்மம் மிகுந்ததாக ஆகிவிட்டுள்ளது. தங்களின் தர்மத்தை விட்டுவிட்டனர். இது டிராமா அனுசாரம் இதுபோல் விடவேண்டும் என்றே உள்ளது. அங்கோ மகாராஜா மகாராணியின் இராஜ்யம் நடைபெறுகின்றது. மந்திரி முதலானோர் அங்கே இருப்பதில்லை. அதற்கான விதிமுறை இல்லை. எப்போது பதீத் ஆகின்றனரோ, அப்போது மந்திரி முதலானவர்களின் தேவை இருக்கின்றது. இப்போதோ ஒவ்வொரு இராஜதானிக்கும் எவ்வளவு மந்திரிகள்! ஒருவருடைய வழிமுறை இன்னொருவருடையது போல் இருக்காது. எவ்வளவு அபிப்பிராய பேதங்களில் வந்து கொண்டே இருக்கின்றனர்! இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா நமக்குப் படிப்பு சொல்லித் தந்து கொண்டிருக்கிறார்-மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆக்குவதற் காக. பாபா சொல்கிறார், அனைவரும் தங்களை ஆத்மா என உணருங்கள். தேகத்தின் இந்த அனைத்து சம்பந்தங்களையும் மறந்து விடுங்கள். முற்றிலும் ஒன்றுமில்லாதவர்களாக ஆகிவிட்டோம். அனைத்தையும் கொடுத்து விட்டோம். சரீரத்தையும் கூடக் கொடுத்து விட்டோம், மற்றது என்ன பாக்கி இருக்கிறது? எதுவும் இல்லை. பரமபிதா பரமாத்மா சொல்கிறார், நான் ஆத்மாக்களோடு பேசுகிறேன். ஆத்மாக்களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இந்த சரீரத்தின் உணர்வை மறந்து கொண்டே செல்லுங்கள். இதில் தான் முயற்சி உள்ளது.

பாபா சொல்கிறார், இனிமையான குழந்தைகளே, முழுக் கல்பமும் நீங்கள் தேக அபிமானியாக இருந்திருக்கிறீர்கள். லௌகீக தந்தையைத் தான் நினைவு செய்திருக்கிறீர்கள். இப்போது ஆத்ம அபிமானி ஆகி என்னை நினைவு செய்யுங்கள். எனது நினைவின் மூலம் தான் பலம் கிடைக்கும். ஏ குழந்தைகளே! ஏ ஆத்மாக்களே! என்னை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள். வேறு எவரையும் அல்ல. மறந்தும் கூட வேறு எவரையும் நினைவு செய்யக் கூடாது. நீங்கள் இந்த உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். பாபா! எனக்கோ நீங்கள் மட்டும் தான். நான் ஆத்மா, நீங்கள் பரமாத்மா. நீங்கள் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள்-ஆத்மாக்கள் நீங்கள் என்னுடைய குழந்தைகள் என்று. இப்போது இராவணனின் துக்கங்களில் இருந்து உங்களை விடுவித்துத் திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன். இப்போது குழந்தைகள் பொறுமை காக்க வேண்டும். எப்போது இராஜதானி ஸ்தாபனை ஆகிவிடுகின்றதோ, பிறகு மகாபாரி (மிகப்பெரிய) மகாபாரத யுத்தம் நடைபெறும். அப்போது தான் கலியுகம் மாறி சத்யுகம் ஆக முடியும். ஆக, நான் காலனுக்கெல்லாம் மேலான காலன் ஆகிறேன் இல்லையா? நான் தந்தையாகவும் இருக்கிறேன் என்றால் ஆசிரியராகவும் இருக்கிறேன். பதீத பாவனராகவும் இருக்கிறேன். பிறகு நான் மகா காலனாகவும் இருக்கிறேன். எங்கே அழைத்துச் செல்வேன்? இனிமையான குழந்தைகளே, முக்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். இங்கிருந்து விடுபடுவீர்களானால் சொர்க்கத்திற்கு வருவீர்கள். நீங்கள் படிக்கிறீர்கள், வருங்காலத்தில் தேவி-தேவதை ஆவதற்காக. இப்போது பிராமணர்கள் நீங்கள் ஈஸ்வரியக் குழந்தைகள். அனைவரும் சொல்கின்றனர், நாங்கள் பிராமணர்கள், ஈஸ்வரியக் குழந்தைகள். பிரம்மாவின் குழந்தைகள், சகோதர சகோதரிகள். விகாரத்தில் போக முடியாது. நாம் ஈஸ்வரிய பேரன்-பேத்திகள். அவரிடமிருந்து நாம் ஆஸ்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். யார் எவ்வளவு புருஷார்த்தம் செய்கிறார்களோ, அவ்வளவு உயர்ந்த பதவி அடைவார்கள். கல்ப-கல்பமாகப் புருஷார்த்தம் செய்திருப்பீர்களானால் இப்போது நீங்கள் புருஷார்த்தம் செய்வதில் ஈடுபடுவீர்கள். இதில் சாட்சியாக இருப்பதற்கான பயிற்சி வேண்டும். சாட்சியாக இருந்து பாருங்கள், ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு புருஷார்த்தம் செய்கின்றனர்? எதுவரை பின்பற்றுகின்றனர்? எந்த ஒருவரின் பெயர் வடிவத்திலும் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. பாபாவைத் தவிர வேறு யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது. பாபா சொல்கிறார், குழந்தைகளே, நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்துப் பாவனமாக்கி உடன் அழைத்துச் செல்வேன். இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நிச்சயமாகக் கல்ப-கல்பமாக நமக்கு பாபாவிடமிருந்து கல்வி கிடைக்கின்றது, டிராமாவின் அனுசாரம். நீங்கள் திரௌபதிகள். இது ஒன்றும் சுகத்தின் இராஜ்யமல்ல. இதைப் பற்றிக் கதையும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது பாபாவோ உண்மையில் புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் இப்போது பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அனைவரையும்

சேற்றிலிருந்து வெளிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். அனைவரும் காம சிதையில் அமர்ந்து எரிந்து விட்டுள்ளனர். உங்கள் தலை மீதோ ஞான மழை பொழிந்து கொண்டிருக்கிறது. பாபா சொல்கிறார், இந்த என்னுடைய குழந்தைகள் எரிந்து கரியாக ஆகி விட்டனர். நான் வந்திருக்கிறேன், அனைவரையும் விடுவித்து உடன் அழைத்துச் செல்வேன். மனிதர்களுக்கு இது தெரியாது. இப்போது நீங்கள் பயங்கர இருளில் இருந்து வெளியில் வந்து விட்டீர்கள். இப்போது பாபா சொல்கிறார், என்னை நினைவு செய்யுங்கள், வீட்டை நினைவு செய்யுங்கள். ஆத்மாக்கள் நீங்கள் வீட்டை மறந்து விட்டீர்கள். பாடவும் செய்கின்றனர், மூலவதன், சூட்சுமவதன் என்று. மூலவதனில் அனைத்து ஆத்மாக்களும் வசிக்கின்றனர். ஆத்மா என்பது என்ன, பரமாத்மா என்பவர் யார்? மூலவதன் என்பது என்ன? ..... எதுவுமே தெரியாது. அவர்களோ ஆத்மாவே பரமாத்மா எனச் சொல்லி விளையாட்டு முழுவதையுமே ஒன்றுமில்லாமல் செய்து விடுகின்றனர். பாபா சொல்கிறார், இதுவும் டிராமாவில் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. இச்சமயம் என்னென்ன நடைபெறுகின்றதோ, ஒரு வினாடி கடந்து போகிறது என்றால் அந்த டிராமா மீண்டும் அப்படியே நடைபெறும். பாபா அமர்ந்து படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். இந்த திரும்ப நடைபெறும் ரகசியத்தையும் கூட பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார். டிராமாவில் எனக்கு என்ன பாக்கியம் உள்ளதோ அது கிடைக்கும் என்று இருக்கக் கூடாது. டிராமாவின் அனுசாரம் நடிப்பு நடைபெறுகின்றது என்றால் நாம் ஏன் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களும் கூட இருக்கின்றனர். ஆனால் அப்படி இல்லை, புருஷார்த்தமோ செய்தே ஆக வேண்டும் இல்லையா? பாபா வந்திருப்பதே புருஷார்த்தம் செய்விப்பதற்காக. குழந்தைகள் நீங்கள் முழுமையாகப் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். சாட்சியாக இருந்து பார்க்கவும் வேண்டும். யார் தீவிர புருஷார்த்தம் செய்கின்றனர், யார் நல்ல பதவி பெற முடியும்? பாபாவிடமிருந்து யார் முழு ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றனர்? சாட்சியாக இருந்து புருஷார்த்தம் செய்யவும் செய்விக்கவும் வேண்டும். மேலும் சாட்சியாக இருந்து பார்க்க வேண்டும்-இவர்கள் எவ்வளவு புருஷார்த்தம் செய்கின்றனர்? எவ்வளவு பேரைத் தங்களைப் போல் ஆக்குகின்றனர்? பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்கின்றனர்? மற்றவர்களின் புருஷார்த்தத்தைப் பார்த்துத் தானும் தீவிரப் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1) **தேகம் மற்றும் தேகத்தின் சம்பந்தங்களை மறந்து அனைத்தையும் முற்றிலும் இழந்தவர்களாக ஆகவேண்டும். என்னுடையது என்று எதுவுமே இல்லை. ஆத்ம அபிமானியாக இருப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும். யாருடைய பெயர்-வடிவத்திலும் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாது.**

2) **டிராமாவில் இருந்தால் புருஷார்த்தம் செய்வேன்-இதுபோல் சிந்தனை செய்து முயற்சி யற்றவர்களாக ஆகக்கூடாது. சாட்சியாக இருந்து மற்றவர்களின் புருஷார்த்தத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே தீவிரப் புருஷார்த்தி ஆக வேண்டும்.**

வரதானம் : பாலக் ஸோ மாலிக் (பாலகன் மற்றும் எஜமான்) என்ற ஏணியில் ஏறவும் இறங்கவும் கூடிய கவலையற்ற, டபுள் லைட் ஆகுக !

சதா இந்த நினைவு இருக்க வேண்டும்-எஜமான் என்பதுடன் கூட குழந்தையாகவும் இருக்கிறேன். மேலும் குழந்தை என்பதோடு எஜமானாகவும் இருக்கிறேன். குழந்தை ஆவதால் சதா கவலையற்றவராக, டபுள் லைட்டாக இருப்பீர்கள். மேலும் மாலிக் என அனுபவம் செய்வதால் எஜமான் தன்மையின் ஆன்மிக நஷா இருக்கும். ஆலோசனை சொல்லும் போது எஜமான் மற்றும் எப்போது பெரும்பான்மையினர் முடிவெடுக்கின்றனரோ, அச்சமயம் பாலகன் ஆகிவிட வேண்டும். இந்த பாலகன் மற்றும் மாலிக் ஆவதற்கும் கூட ஓர் ஏணி உள்ளது. இந்த ஏணியில் சில நேரம் ஏறுங்கள், சில நேரம் இறங்குங்கள். சில நேரம் பாலகனாக ஆகுங்கள் சில நேரம் மாலிக்காக ஆகி விடுங்கள். அப்போது எந்த விதமான சுமையும் இருக்காது.

சுலோகன் : யார் தன்னைப் புருஷ் (ஆத்மா) என உணர்ந்து ரதம் (சரீரம்) மூலமாகக் காரியம் செய்விக்கின்றனரோ, அவர்கள் தான் உண்மையான புருஷார்த்திகள் (முயற்சி செய்பவர்கள்).